

27.02.1994

קשה לממשלה להשתחרר מן המושגים של "חוק וסדר" במגעים עם האוכלוסיה הפלשתינית בשטחים. הרצח בחברון לא היה אותו מעשה מטורף מהסוג שקרה בשנים האחרונות בכמה מקומות בעולם המערבי, להיכנס לבית קפה או סופרמרקט ולקצור באנשים מתוך מניעים נפשיים רגעים. אין כאן מעשה טירוף, זה ביטוי פוליטי של קבוצה יהודית קיצונית ובכלל לא שולית, נוסח אירלנד. פעולה ממניעים אידיאולוגיים טהורים. הממשל בשטחים צריך היה להיות מודע מזמן לסכנה אורבת זו. גם ההתפרעויות בשטחים (ובתוך הקו הרוק) הן ביטוי פוליטי: זוהי הכרזת מלחמה ואינו שייך לתחום טיפול המשטרה ובתי המשפט. מה מקומה של ועדת חקירה כאן, קשה להבין. אין כאן מחזל אדמיניסטרטיבי - צה"ל מבצע בשטחים את מדיניות הממשלה. אך מלחמה אין מנהלים באמצעות משטרה ובתי המשפט.

במו"מ עם אש"ף נטרף לנו קלף, עם כל המסקנות המתבקשות מכך. מתי יבינו את זאת אצלנו!